

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpenou: *doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Pal'ko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421*, proti povinnému: **R.**, nar. X., bytom v L., vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9Er/229/2005, **o vymoženie 716,99 eur s príslušenstvom**, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2014, č. k. 6CoE/47/2014-65, t a k t o

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice (ďalej len „*súd prvého stupňa*“) uznesením z 30. apríla 2013, č. k. 9Er/229/2005-24 zamietol žiadosť oprávnenej na zmenu súdneho exekútora (*výroková veta i.*), vyhlásil exekúciu za neprípustnú (*výroková veta ii.*), exekúciu zastavil (*výroková veta iii.*) a oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi Mgr. Kataríne Szabóovej, Exekútorský úrad so sídlom v Dunajskej Strede, Nám. A. Vámbéryho č. 5249/13B nevyhnutné trovy exekúcie vo výške 359,34 eur v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia (*výroková veta iv.*).

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v danom prípade bola exekučným titulom Notárska zápisnica z 15. januára 2005, číslo N 73/2005, NZ 1502/2005, NCRIs 1472/2005, ktorej skutkový a právny základ predstavovala Zmluva o úvere číslo 4091798 uzavretá medzi oprávnenou a povinným dňa 26. augusta 2004. Na základe tejto zmluvy sa oprávnená (v hmotnoprávnej pozícii veriteľa) zaviazala povinnému (dlžníkovi) poskytnúť úver vo výške t. č. 12.000,-Sk a povinný sa zaviazal vrátiť poskytnutú sumu zvýšenú o poplatok vo výške 9.600,-Sk v pravidelných 10 mesačných splátkach po 2.160,-Sk, a teda celkovo sa zaviazal zaplatiť sumu vo výške 21.600,-Sk. Súd prvého stupňa ďalej zistil, že v predmetnej notárskej zápisnici povinný zastúpený Mgr. Tomášom Kušnírom, advokátom so sídlom v Bratislave, Za Kasárňou č. 1, na základe splnomocnenia uvedeného vo vyššie menovanej zmluve o úvere, uznal záväzky plynúce z uvedenej zmluvy a vyjadril súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „*Exekučný poriadok*“) ako exekučného titulu, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Súd prvého stupňa predmetné splnomocnenie, ktorého účelom bolo uznanie dlhu, kvalifikoval ako rozporné s ustanovením § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Z uvedeného dôvodu, súd predmetné splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice posúdil ako absolútne neplatný právny úkon. Preto notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom oprávňujúcim viesť voči povinnému nútený výkon povinnosti vymedzenej v exekučnom titule.

Zamietnutie návrhu na zmenu súdneho exekútora odôvodnil s poukazom na neúčelnosť a nehospodárnosť, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadla oprávnená odvolaním, v ktorom zároveň navrhla prerušiť konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre (ďalej len „*krajský súd*“) uznesením z 31. marca 2014, č. k. 6CoE/47/2014- 65 napadnuté uznesenie vo výrokoch i., ii. a iii. Ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP). Zároveň návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. O odvolaní proti výroku o náhrade trov konania krajský súd s poukazom

na § 202 ods. 2, § 374 ods. 4 OSP a § 58 ods. 6 a § 243b ods. 1 a 3 Exekučného poriadku nerozhodol.

V odôvodnení s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2011, sp. zn. I. ÚS 456/2011-19 uviedol, že súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť. Krajský súd taktiež posúdil príslušné splnomocnenie udelené advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi ako neplatné a v rozpore s § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že splnomocnenie je uvedené v predtlačí zmluvy o úvere, ktorú pripravila oprávnená, pričom povinný ju nemohol nijako ovplyvniť, mohol zmluvu, ak chcel, aby mu bol poskytnutý úver, iba podpísať. To teda potvrdzuje, že zástupcu si povinný nezvolil, ale bol určený oprávnenou. Ďalej krajský súd uviedol, že z príslušného splnomocnenia nie je možné zistiť konkrétny rozsah oprávnení. Rovnako uviedol, že ak v čase uzatvorenia dohody o plnomocenstve neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, povinný nemohol realizovať svoje právo dlh uznať, a ani nemohol splnomocniť inú osobu na uznanie dlhu. Dodal, že v čase spísania notárskej zápisnice ako exekučného titulu už musí právny záväzok existovať. Vzhľadom na uvedené vyššie, krajský súd dospel k záveru, že príslušná notárska zápisnica nespĺňa požiadavky plynúce z § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, teda nie je spôsobilým exekučným titulom, a preto je exekúcia neprípustná a musí byť zastavená.

Návrh na prerušenie konania krajský súd zamietol s poukazom na § 36 ods. 5 Exekučného poriadku pritom dôvodiac, že Exekučný poriadok vylučuje použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktoré umožňujú súdu za určitých okolností konanie prerušiť. Vo vzťahu k návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP krajský súd dodal, že neexistuje potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu úniového práva na Súdny dvor EÚ, nakoľko všetky otázky, ktoré oprávnená vo svojom návrhu uviedla, boli už konštantnou judikatúrou vyriešené.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že:

1. súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ OSP),
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ OSP),

3. v tej istej veci, sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ OSP),

4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP.), tým, že ju:

- a/ nevyzvali, a ani s ňou nekomunikovali o jej právnych a skutkových návrhoch, nevzali na zreteľ jej námietky proti prejednaniu veci, konali bez nariadenia pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo, aby jej právna vec bola „vnútroštátnym súdom rozhodovaná na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je po vstupe Slovenskej republiky do EÚ aj výklad práva EÚ“,

- b/ nevytýčili pojednávanie, aj keď podľa ust. § 57 ods. 5 Exekučného poriadku boli na to povinné,

- c/ jej nebolo umožnené viesť kontradiktórne konanie, lebo sa nemohla vopred vyjadriť k právnym dôvodom uplatňovaným sudom prvého stupňa *ex offo*,

- d/ dostatočne neodôvodnili svoje rozhodnutia,

5. konanie je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP), najmä nesprávne zistený skutkový stav a nevykonané náležité dokazovanie,

6. napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP).

Vzhľadom na vyššie uvedené, oprávnená požiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie; zároveň žiadala, aby dovolacie konanie bolo prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP s tým, aby dovolací súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Rovnako navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 *veta druhá* OSP, skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutia sp. zn. 1ECdo/60/2013,

2Cdo/83/2013, 3ECdo/76/2013, 5Cdo/10/2013, 7ECdo/32/2013, 7ECdo/152/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP, ten má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, preto nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania.

V danej veci sa síce v dovolaní napadnutých rozhodnutiach spomína aj Smernica, z určujúceho hľadiska išlo ale zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka, Exekučného poriadku a zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

II. V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/10/2013, 4ECdo/6/2013, 5Cdo/10/2013, 5Cdo/49/2013, 5ECdo/100/2013, 7ECdo/324/2013, 7ECdo/316/2013, 8ECdo/118/2014, 8ECdo/124/2014, 8ECdo/180/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 OSP (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolateľka namietala aj vadu konania plynúcu z ust. § 237 písm. b/ OSP, konkrétne, že vo veci vystupoval na strane povinného vedľajší účastník, ktorým je občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľov, pričom v exekučnom konaní je vedľajšie účastníctvo vylúčené. Nakoľko z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by v predmetnom konaní vôbec vystupoval

na strane povinného vedľajší účastník, dovolací súd bez ďalšieho vyhodnotil uvedenú námietku dovolateľky ako nedôvodnú a bezpredmetnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 OSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

III. V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP). Najvyšší súd Slovenskej republiky však povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal v tomto smere návrh (§ 151 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 *veta tretia* zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júna 2016

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Viera Vraníková